

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τιμᾶται Λεπτῶν 10

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'

Ἐν Ἀθήναις, (ΚΥΡΙΑΚΗ) 17 Ὀκτωβρίου 1893

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘ. 99

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἀθήναις	φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	» 8,50
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Ἐν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λαϊκὰ διηγήματα: Ἡ ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ, ἀληθινὴ ἱστορία, Ἀγαθοκλέους Γ. Κωνσταντινίδου. — Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΡΟΙΣΟΣ, μυθιστορία Καρόλου Μερουβέλ. — *Félicie Frank* ἡ ΓΕΙΤΩΝ, διήγημα.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΓΕΤΕΙΟΥ ΑΡΙΘ. 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐθείας «Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ΕΚΛΕΚΤῶΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤῶΝ, εἰς Ἀθήνας», διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, γραμματοσήμων, χαρτονομισμάτων, τοκομεριδίων, συναλλαγμάτων κτλ. κτλ.

ΛΑΪΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Η ΠΛΕΟΝΕΞΙΑ

Ἀληθινὴ Ἱστορία.

Εἶχαμε στὸ χωριὸ ἓνα γέρο, πολὺ ἥσυχο καὶ θεοφοβούμενον ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἤξευρε πολλὰ ὠραῖα διηγήματα· καὶ ἐπειδὴ ἤξευρε καὶ τὰ διηγείτο καλὰ μοῦ ἔμειναν ἐντυπωμένα στὴν ἐνθύμησί μου. Ἐνα ἀπὸ τὰ πολλὰ εἶνε καὶ αὐτὸ ποῦ θὰ σᾶς πῶ τώρα.

Εἰς ἓνα ἐμπορικὸ πανηγύρι, ποῦ εἶχαν συναχθῇ χιλιάδες ἄνθρωποι ἀπὸ ὅλα τὰ μέρη, ἄλλος ν' ἀγοράσῃ ὅ,τι τοῦ ἐχρειάζετο καὶ ἄλλος νὰ πουλήσῃ ὅ,τι δὲν τοῦ ἐχρειάζετο, ἦλθε καὶ ἓνας, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο περὶ ἄλλο ἀγοραστής, παρὰ πωλητὴς, καὶ κατοίκησε εἰς τὸ ἓνα καὶ μόνον ξενοδοχεῖο ποῦ ἦτον στὸ πανηγύρι. Καὶ ξενοδοχεῖο ἦτον ἐκεῖνο; μὰ ἄς εἶνε. . . Ὁ Θεὸς νὰ τὸ κάμῃ ξενοδοχεῖο. . . Ἦτον ἓνα λιθόχτιστο σπίτι μὲ δύο πατώματα· τὸ κάτω-ταβέρνα καὶ τὸ ἄπάνω ξενοδοχεῖο μὲ τρία δωμάτια, χωρισμένα μὲ ἀροκάνιστα σανίδια, ποῦ τὰ χωρίσματα ἔφθαναν μόνον ἕως τῆ μέσης. Εἰς τὸ ἓνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ τρία δωμάτια κατοικοῦσε καὶ ὁ ξένος ποῦ εἶπα παραπάνω. Ὁ ξένος αὐτὸς ἦτον ἀγνωστος εἰς ὅλους, καὶ δὲν εἶχεν ἄλλη δουλειά, παρὰ νὰ σηκωθῇ τὸ πρωῒ, ν' ἀνοίξῃ τὸ παράθυρο τοῦ ξενοδοχείου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ὅλο τὸ παζάρι καὶ νὰ καθήσῃ ἐκεῖ ἕως τὸ μεσημέρι. Τὸ ἀπόγευμα κατέβαινε κ' ἐσυριάνιζε καὶ τὸ βράδυ ἐκλείετο στὸ δωμάτιό του. Αὕτῃ ἦτον ἡ ζωὴ του, δύο-τρὶς μέραις ποῦ τὸν εἶχα πρωτοῖδῃ νὰ κάθεται στὸ παράθυρο. Κάθε ἓνας ἀπὸ τοὺς πανηγυριώταις ἐκύτταζε τὴ δου-

λειά του καὶ λίγο πρόσεχε σ' αὐτόν. Ἐγὼ ὅμως ποῦ εἶχα τὴν παράκα μου ἀντίκρυ στὸ παράθυρό του, τὸν ἐβλεπα κάθε ὥρα μπρὸς μου καὶ μοῦ ἔκαμε ἐντύπωσι τὸ πρόσωπό του μὲ μιὰ μακρυὰ γενειάδα ξανθὴ ποῦ κατέβαινε ἕως τὸ στήθος του. Ἐφαίνετο σὰν νὰ ἦταν ξένος. Εἶχε περάσει μιὰ φορὰ κοντὰ ἀπὸ τὴν παράκα μου καὶ τὸν εἶδα κ' ἀπὸ κοντὰ. Ἦτονε ψηλοῦ ἀναστήματος, ἐφορούσε πράσινα γυζιὰ καὶ ἦτονε βλοσυροκί-μηνος. Μοῦ ἔκαμε κακὴν ἐντύπωσιν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὴν ιδέα μου τὴν εἶχα πῇ μάλιστα στὸ γείτονά μου, ἀλλὰ αὐτὸς δὲν ἔδωκε προσοχή — ἐκύτταζε τὴ δουλειά του.

Ἐκεῖνη τῇ χρονίᾳ, στὸ πανηγύρι εἶχαν φέρει πολλὰ ζῶα καὶ ἐξακολουθοῦσαν νὰ φέρουν, γιατί εἶχε διαδοθῇ ὅτι ἓνας πλούσιος ἐβραῖος ἐμπορὸς θὰ ἤρχετο νὰ κἀνῃ μεγά-λαις ἀγοραῖς. Καὶ πράγματι, ὁ ἐβραῖος ἐκεῖ-νος εἶχεν ἔλθει κ' ἐκόνεψε στὸ ξενοδοχεῖο, δί-πλα στὸ δωμάτιο τοῦ ξένου. Ὁ ἐβραῖος ἄρ-χησε ν' ἀγοράζῃ ἔπειτα καὶ νὰ πουλῇ, κ' ἔτσι νὰ ποῦμε, ἔκανε τὸ ζωέμπορο, καὶ δὲν ἄ-κουεσ ἀλλο πειὰ στὸ πανηγύρι νὰ μιλοῦν παρὰ γιὰ τὸν ἐβραῖο. Εἶχαν περάσει πέντε ἡμέραις ἀπὸ τὸν ἐρχομὸ τοῦ ἐβραίου. Ἦ-τονε πρωτὶ δέκα ἡ ὥρα, ποῦ ἔξαφνα βλέπομε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν γενειάδα καὶ τὸν ἀστυ-νόμο μὲ δύο κλητῆρες κ' ἔτρεχαν εἰς τὸ ξε-νοδοχεῖο. Ὁ κόσμος ἔτρεχε πίσω τους, χωρὶς νὰ ξέρῃ κανεὶς τί τρέχει.

Δὲν εἶχαν περάσει πέντε λεπτὰ καὶ βλέ-πω μιὰ σκηνὴ τόσο τρεμερή, ποῦ καὶ στὴν ἄλλη ζωὴ θὰ τὴν ἐνθυμοῦμαι. Ἦμουν γυ-ρισμένος πρὸς τὸ ξενοδοχεῖο καὶ ἐβλεπα τὸν κόσμον ποῦ ἔτρεχε, ὅταν ἔξαφνα ἀνοίγει μὲ ὀρμὴ τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου ποῦ ἐκάθη-το ὁ Ἐβραῖος καὶ τὸν βλέπω κίτρινο καὶ ἀνα-μαλλιάρην, σὲ μεγάλῃ ταραχῇ νὰ μετρᾷ μὲ τὸ μμάτι τὸ ὕψος τοῦ παραθύρου καὶ νὰ

θέλῃ νὰ πηδήσῃ καὶ ἀφοῦ εἶδε ὅτι εἶνε πολὺ ψηλό, ἐτραβήχθη μέσα καὶ σὲ λίγο ἐξανα-φάνηκε παλὶ, κρατῶντας εἰς τὸ χέρι κἀτι τι ποῦ ἔμοιαζε σὰν πιστόλι. Ὁλος ὁ κόσμος ποῦ ἦταν συναγμένος ἀπὸ κάτω ἔχασε τὴν ἀναπνοή του καὶ δὲν ἤξευρε τί νὰ ὑποθέσῃ. Καὶ ὁ ἐβραῖος, τὸν ἐβλεπα καλὰ, ἔτρεχε σα-στισμένος μέσα στὸ δωμάτιο, σὰν νὰ τὸν ἐκυ-νηγοῦσαν. Ἐξαφνα ἐρχεται καὶ σταματᾷ στὸ παράθυρο, ἑλκόμενος στὰ μηνύγγια του μὲ τὸ πιστόλι, ἀκούομε τὸν πυροβολισμό καὶ βλέπομε τὸν ἐβραῖο, μὲ ἄμορφο πρόσωπο, μισοκρεμασμένον ὥς ἀπὸ τὸ παράθυρο. . . .

Πρῶτῃ φορὰ μοῦ ἔτυχε νὰ ἰδῶ τέτοιο τρομερὸ θέαμα καὶ σᾶς εὐχομαι, παιδιὰ μου, παρόμοιο ποτὲ νὰ μὴν ἰδῇτε. . .

Ἴδου τί συνέβη:

Ὁ ξένος ποῦ κατοικοῦσε δίπλα στὸ δω-μάτιο τοῦ ἐβραίου, ἔτυχε μιὰν ἡμέρα ἀπὸ περιέργειαν νὰ ἰδῇ αὐτόν ἀπὸ τὴν χαρμίδα τοῦ σανιδώματος, ὅτι ἀνοίγει τὴ βαλίτσα του κ' ἐβγαλε ἀπὸ μέσα ἓνα ἀρκετὰ μεγάλο πέ-τσινο δέμα μὲ χαρτονομίσματα ὁλοκαίνουρ-για, ἔπερνε μερικά, ἔβαλε μέσα ἄλλα πα-ληὰ, ἐκλείδωνε τὴ βαλίτσα καὶ ἐφευγε, ἀφοῦ ἐκλείδωνε καὶ τὴ θύρα τοῦ δωματίου του. Αὐτὸ ἐγίνονταν δὴ τρεῖς φορές τὴν ἡμέρα, καὶ ὁ ξένος μὲ τὴν γενειάδα, κάθε φορὰ ποῦ ἤρχετο ὁ ἐβραῖος, ἐπλησίαζε σιγὰ σιγὰ στὴ χαρμίδα καὶ ἐβλεπε, ποῦ ἔκαμε πάντοτε τὰ ἴδια. Εἶχε παρατηρήσει καλὰ μιὰν ἡ-μέρα, πῶς ὁ ἐβραῖος ἐβγαλε τὸ πέτσινο δέμα, καὶ ἄρχισε νὰ μετρᾷ τὰ χρήματα ποῦ εἶχε μέσα· ἔβαλε ταῖς ἐκατοστάραις χωριστά, ταῖς εἰκοσιπεντάραις, ὅλαις ὁλο-καίνουργιας, τῆς ἐμέτρησε, ἐμέτρησε κ' αὐτὸς καὶ εἶδε πῶς μέσα στὸ πέτσινο πορ-τοφόλι ἦσαν ἐνῆα χιλιάδες τετρακόσιαις εἰ-κοσιπέντε δραχμαῖς. Ἐπειτα ἔβγαλε ἓνα ἄλλο δέμα ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ εἶχε πα-